

W poszukiwaniu zagubionego wężu

Konspekt zajęć

Cele ogólne:

1. rozwijanie myślenia pojęciowego (abstrakcyjnego),
2. rozwijanie kompetencji językowych,
3. rozwijanie umiejętności pracy w grupie,
4. rozwijanie kreatywności i twórczości,
5. rozwijanie umiejętności analizy.

Cele operacyjne:

1. dziecko jest uwrażliwiane na los zwierząt,
2. dziecko włącza się w realną pomoc samotnym zwierzętom,
3. dziecko potrafi wczuć się w sytuację bohatera opowiadania i wyobrazić sobie dalszy ciąg historii,
4. dziecko potrafi wymyślić i napisać opowiadanie,
5. dziecko potrafi znaleźć rozwiązania zagadek słownych.

Materiały:

- książka Agaty Widzowskiej "Psierociniec. W poszukiwaniu straconego wężu"
- zagadki lub podpowiedzi, gdzie znaleźć węż (część gry) - inspirowane treścią książki lub pochodzące z książki (wierszyk o skunsie), wydrukowane w czterech kopiach

1. Niedźwiadek:

*Lubi miodek, lubi ryby,
wie, że smaczne są też grzyby.
Mieszka w swojej chatce w lesie,
że jest duży wieść się niesie.
Czasem ryknie, że aż strach,
łapą pacnie no i "pach"!
Nie jest zwierzak ten niejadkiem,
nazywają go*

2. Niestety niedźwiadek nie widział psiego wężu. Sugeruje, żeby zapukać do jego sąsiada. Kto nim jest? Zgadnijcie.

*Zwierzak ze mnie futerkowy
od ogona aż do głowy.
Każdy ceni moją bystrość,
biało-czarną mą puszystość.
Moja postać pachnie cudnie,
rano, wieczór i w południe.
Ach, od razu mnie poznacie
po moim cudnym aromacie.
Już mój pradziad po kądzieli
słynął ze swej perfumerii.
Kto ja jestem, czy poznacie?
Zaraz, czemu uciekacie?*

3. Skunks nie otworzył drzwi i Budżeł wyruszył nad rzekę. Tam spotkał kolejnych mieszkańców:

*W wodzie czuje się jak ryba,
że jest ssakiem nie ukrywa.
Ma futerko, ogon płaski,
aż się prosi o oklaski.
Jest najlepszym budowniczym,
nikt mu nie dorówna w niczym.
Kłoda po kłodzie, kłoda po kłodzie
i wnet zbuduje tamę w wodzie.*

4. Bobry powiedziały, że "węch wyparował. A skoro wyparował, to znaczy, że uniósł się do góry. Ooo, tam!

– Średni Bóbr wskazał łapką na niebo. – Para zawsze unosi się do góry.

– Ale jak mam się tam dostać? – zapytał Budżeł.

– Za godzinę niedaleko stąd rozpoczyna się festyn i planowane są loty balonem."

Wiecie już, jak znaleźć węch?

5. Zasmucony Budżeł nigdzie nie mógł znaleźć swojego węchu. Ludzcy przyjaciele podpowiedzieli mu, że powinien udać się do miejsca, w którym samotne psy czekają na swoich właścicieli.

- 20 kopert
- wydrukowane obrazki: niedźwiadka, skunksa, bobrów i lecącego balona oraz obrazek symbolizujący Psierociniec
- tablica i kreda/ duża kartka i pisaki
- kartki, długopisy

Przebieg zajęć:**Wprowadzenie:**

Prowadzący zajęcia czyta początkowy fragment książki "Psierociniec. W poszukiwaniu straconego wężu" (do momentu, w którym Budzeł traci węch i wyrusza na poszukiwania).

Część właściwa:

1. Nauczyciel prosi klasę, aby pomogła psu odnaleźć węch. Pyta dzieci, jak myślą, dlaczego węch dla psa jest taki ważny i dlaczego Budzeł koniecznie musi go znaleźć. Pomysły zapisuje na tablicy.

2. Gra - szukanie wężu. Prowadzący zajęcia ukrywa w klasie podpowiedzi w czterech miejscach. Każde miejsce oznaczone jest wydrukowanymi obrazkami: niedźwiadka, skunksa, bobrów i lecącego balona. Każda grupa prowadzona jest do kolejnych punktów w innej kolejności. W kopertach znajdują wierszowane zagadki lub podpowiedzi, które mają poprowadzić ich dalej. Po przeczytaniu podpowiedzi dzieci udają się do miejsca z odpowiednim obrazkiem, odszukują kopertę z numerem swojej grupy i czytają kolejną podpowieź.

3. Każda grupa finalnie dociera do miejsca zwanego "Psierocińcem" i pisze opowiadanie - własną wersję zakończenia historii "Budzeła". Każda grupa odczytuje swoje opowiadanie.

4. Nauczyciel omawia z klasą każdą z wizji Psierocińca, pyta jak jeszcze można sprawić, żeby zwierzętom było w schronisku lepiej. Pyta, co mogą zrobić dzieci, aby pomóc samotnym zwierzętom.

Zakończenie:

Prowadzący zajęcia czyta zakończenie książki - od momentu, w którym Budzeł znajduje się w Psierocińcu. Jeszcze raz odnosi się do tego, dlaczego pies tak bardzo potrzebował wężu. Podsumowuje, że to miłość czyni nas tym kim, jesteśmy.

Opcjonalnie można zakończyć zajęcia zachęceniem dzieci, aby przez dwa tygodnie przynosiły do szkoły karmy czy zabawki dla psów. Zebrane przedmioty przekazane zostaną dla jednego ze schronisk.